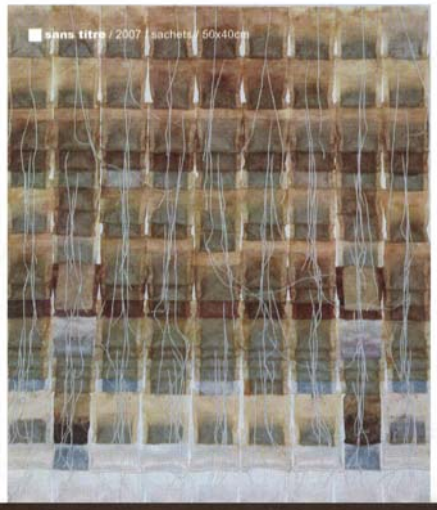

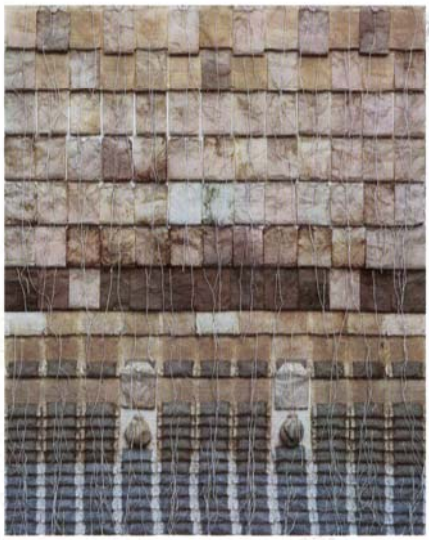

sans titre / 2007 / sachets / 70x55cm

ՆՈՐԱՐԱՐ ՓՈՐՁԱՐԱՎԱԿԱՆ ԱՐՎԵՍՏԻ ԿԵՆՏՐՈՆ
ARMENIAN CENTER FOR CONTEMPORARY EXPERIMENTAL ART

FOUNDERS: Bonia Balasanian, Founder and Senior Artistic Director; Edward Balasanian, Co-Founder and Chief Executive Officer; **ARTS COUNCIL:** David Kareyan, Director of Fine Arts Department, Gagik Ghazarian, Director of Cinema, Theater and Video Department; **ADMINISTRATION:** Albrk Abrahamian, Executive Director; Armine Artikian, PublicRelations; **DESIGN:** Edgar Khandzatyan; NPAK Design Group
Փանջարու Թաղամաս 1/3, Հասցեներ | 10 Pavstos Buzand Blvd., Yerevan, Armenia
T: +37410 566220, 566325, 562218 | F: +37410 562216 | E: info@accea.info | W: www.accea.info
81 Murray St., New York, NY 10007, USA | T: +1212 732-3598 | F: +1212 732-1175

ԻՆՖորմացիոն Հոլանավորներ / P/R Sponsors Ասպա Լեգ

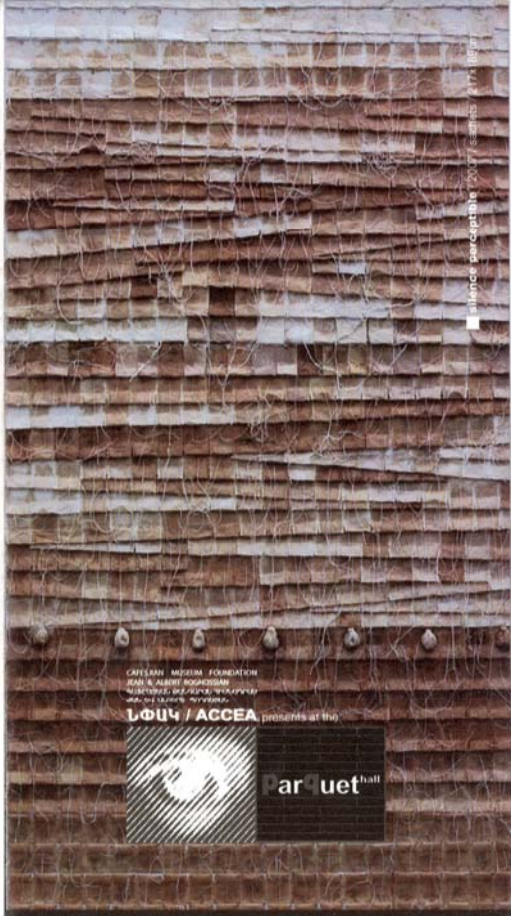

Արմեն ՌՈՉ / Armen ROTCH

in vivo

համադրող՝ / curator: Դավիթ Կարեյան / David Kareyan

ՕԳՈՍՏՈՍ / AUGUST 8 - 23, 2008

in vivo :

Ի՞նչ է սա ... Նոր տարա՞ծք, թե՞ անտեսված մշակույթի ժանգահեփոր կառույց, որն, որպես կլանքից բերված կենդանի գոյակցություն, պիտի դաջվի իրականության միապար մակերեսին...

Կամ, սպառողական անտարբերության վերանայումից ծնված, արվեստագրական ռեալիզմի կերպափոխում՝ նոր միջավայրին տալով ժամանակի ծավալային մեկնության փիսրուն սահմանը:

Թե՞... բնապարած կառույց, ուր հանդիպման անդրադարձը, հողագույն մարմնից դուրս բերելով ածանցված ուրբանիզմի մաքարկերը առարկայացումը, «պարվաստված բուսափոշուն» ներկայացնում է հյուծված մենախոսության թթվածնային վերակենդանացմամբ...

Ժամանակային գրամաբանության օքսիդացումն, անցնելով վարկանի լության գեսանելիությունը, ավարտում է «ծրարված քաղաքակրթության» գոյաբանական անկման եզրգրությունը՝ թողնելով «խոնավ» ու «ճմրթված» շնչի գունաթաթախ հեպրերը: Կերպման հիշողությամբ վերականգնված մարմինն, ունենալով բուսավոշու բույրն ապահովող քիմքային բեմախաղ, արձանագրում է անակնկալ երկխոսություն գոյակցող ամբողջականության եվ ստերեոտիպային ճանաչողության միջև՝ ավարտելով գամված հայացքներին իջնող փտող ու վերացող գեսարանների եռակցումը:

Որպես հին ենթատեքստի շարունակություն՝ բուսածրարային գեսարանը մնրային զգաստության վերագրնված պակերագրությունն է, որն, երազի եվ իրականության գեսանելի ներկայության զուգակցումը լինելով, պահպանում է հաղորդակցման ինքնատիպ արարողակարգը...

Ա. ՌՈՉ

in vivo:

Qu'est ce que c'est ? Un nouvel espace ? Des traces rouillées d'une civilisation en perdition qui telles un organisme "in vivo" incrustent la réalité monotone du champ plastique...

Ou bien ... une autre vision de l'indifférence d'une société de consommation, un avatar, une incarnation iconoclaste de la réalité de la mondialisation postindustrielle, dont la fonction serait de signifier à ce "milieu" de nouveaux clivages, d'autres perspectives temporelles.

A moins que cela soit... une forme d'architecture naturelle où viendrait se refléter la rencontre d'un monologue épuisé et d'un sachet oxygéné, prélevé au corps tellurique de notre humanité.

L'oxydation du raisonnement temporel, traversant la vision instantanée du silence, achève l'épilogue du vide existentiel de cette "civilisation en sachets" en y laissant des traces trempées de son souffle humide et délabré.

D'un côté le sachet - fruit d'une vision industrielle de la "chose naturelle" formatée pour l'homme, de l'autre une esthétique naturaliste au milieu de l'urbain. Ce n'est pas une réflexion écologico-enthropocentrique, mais au contraire une vision sensible de la vérité intime des êtres et des choses.

Le vécu singulier de chaque être, sachet - objet et sujet, devient intelligible au travers de l'expérience du contact visuel et sensoriel (l'odeur y a sa part !) direct, d'une rencontre en lumière avec l'œuvre.

Nous nous plaçons dès lors en dehors du temps arpentant avec lenteur nos rythmes intérieurs...

L'œuvre se trouve à conjonction de l'expérience esthétique et de la recherche spirituelle.

Ce n'est pas du monde autour de soi, mais du monde en soi dont il est question ...

A. ROTCH

Արմեն ՌՈՉ

Ծնվել է 1955թ., Երեւան

1992թ-ից ապրում եվ աշխատում է Ֆրանսիայում:

1979-84 թթ սովորել է Հայկական պետական հարարկրթարանի եկարչագծագրական բաժինը:

1978թ-ից մասնակցել է ոչ պաշտոնական ցուցահանդեսների: ՈՒնի գրաառումներ ժամանակակից եվ արդի կերպարվեստի վերաբերյալ:

Այդ թվականների աշխատանքներդ բնութագրվում էին կյուրի եվ գույնի մատուցման վերացապաշտ պատկերագրությամբ, ուր ազատ շարժման միջավայրամբ կառուցվում էին գունաշերտ եվ գունածոր մակերեսներ: Դեպիր կյուրի «պլաստիկ պլաստանությունից» ծնված խիտեհեղ ներկայացումները գեսատաստիի խառողումներն կարգավորում էին ցարուցրիվ գունարկորների հանդարդ միջավայրամբ: Ստաջարկված «մակերեսային» «գեսարներն» իրենց «ակցրուերացությամբ» «գրիֆիկ» կամ «զրիծողություն» արվեստ «գեսակավորման» հիշողությունն ունեցարով, վերածվում էին մնրային ու զրիծեական նոր փորձարկման...

1985-ից 90-ականներին մասնակցել է «Հրապարակախոսության» ընձեռնած պատկերահանդեսներին:

1996թ-ին հիմնել է «Association d'Art Contemporain Chercheurs d'ID»-ն, որի նպատակն է համադրել ու ներկայացնել արդի կերպարվեստի մշակութաբանական նորովի խնդիրներն ու մեկնաբանումները:

Նոր միջավայրում ծավալում, գունագիծ շարժումներդ դարարաշխվում են կրկնվող ու ընդարվող շերտային կառուցարարումներով:

2000թ-ին ստեղծված «Տարածական համաչափություն» տիեզերի կրկնողության պատկերաշարքը նրան բերեց կյուրի մատուցման նորովի մեկնության: «Թեստածրարների հետ կապված «միջամտություններն» 2003-04թթ-ից դարձավ նրա արվեստի պատկերային պլաստիկայի որոշիչ գործոններից մեկը՝ «Դիտորդ - Մարտոր» -ին «դրդելով» «մասնակցել» սպասվելիք դարաածական մակերեսների կառուցմանը, ըստ որի սպառողական օգտագործումից ծնված ժամանակի խոնավ ու թաց «մերկություններն» հարյ մակերեսին «դրոշմված» անցյալի հայկական վերանայման մեկնաբանումներից են...

Վերջի նշանակալի ցուցահանդեսներից են՝

2006թ-ի Փարիզի «ART et LIBERTE» - ի եփեայաց պատկերահանդեսը:

2007թ-ի L'ORANGERIE-ի «Հայաստանի տարին» Ֆրանսիայում ցուցահանդեսը: 2008թ. - ի Բորդոյի «EPONYME» գալերիի ցուցահանդեսը եվ Փարիզի «La Friche» փորցարարական արվեստանոցում կազմակերպված «Oxygène 2» in situ տեղային համադրությունը: